

8 Ekim 2005 tarihinde Ankara'da yapılacak olan "TMMOB mitingi" için TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı 15 Eylül 2005 tarihinde basın açıklaması yaptı.

ÖZGÜRLÜKTEN, EMEKTEN, DEMOKRASİDEN VE BARIŞTAN YANA BİR TÜRKİYE İÇİN 8 EKİM 2005'DE ANKARA'DA TMMOB MİTINGİNDE BULUŞALIM...

Dünya küreselleşmenin yıkıcı etkisi ile şekilleniyor. Sermayenin sınırsız hareketliliğini ifade eden küreselleşme çağında, sermaye fiili ve ideolojik olarak yaşamın bütün gözeneklerinde tahakküm kuruyor. Küreselleşme ile dünya kaos ortamına sürükleniyor; ülkeler, bölgeler, şehirler, mahalleler arasındaki eşitsizlikler gün geçtikçe artıyor, yoksulluk, açlık ve işsizlik yaygınlaşıyor, şiddet günlük yaşamın her noktasında boy gösteriyor, ABD Ortadoğu'yu kan gölüne çevirdi, işgal derinleşerek devam ediyor. Uygulanan neo-liberal politikalar dünyayı bir karabasana sürüklüyor. İdeolojilerin sonu, kapitalizmin sonsuzluğunun ilan edildiği dönemde, egemenlerin tüm dünyaya sunduğu refah, demokrasi ve özgürlük vaadini yoksulluk, savaş, işsizlik ve açlık yalanlıyor.

Türkiye'nin küreselleşme sürecine eklenmesi 'Türkiye çağ atlıyor' reklamları ile başlamıştı. Gerçek olan ise Türkiye'nin çağ atladığı değil, dünyayı sermayenin ihtiyaçlarına uygun olarak yeniden düzenleyen 'küreselleşme çağına' eklenmesiydi. Sermayenin dünyayı içselleştirdiği, sınırları, kuralları kendi lehine ortadan kaldırdığı, bütün alanlara etkin ve doğrudan müdahale ettiği bir dönem Türkiye'de de yaşanmaya başladı. Türkiye açısından son dönem yapılan yasal düzenlemeler bu durumun son hamlesi olarak gerçekleşiyor. Bir yandan kamu hizmetleri paralı hale getirilirken, diğer yandan da kamu kurumlarının mülkiyeti sermayeye devrediliyor. Yaşanan durum medyada tartışıldığı gibi verimlilik, işletmecilik tartışmalarının ötesinde 'sermaye lehine bir dönüşümü ifade ediyor'. Özelleştirmenin ve ticarileştirmenin yaratacağı toplumsal etki ise kısa vadede oluşacak işsizlik üzerinden tartışılarak, geçici

kimi çözümlerle geçiştirilmeye çalışılıyor. Oysa yaşanan durumun toplumsal sonuçları daha derin olacak, uzun yıllardır uygulanan neo-liberal politikalarla yoksullaşan halk bu uygulamalarla eğitim, sağlık gibi en temel insani haklardan bile yararlanamayacak duruma gelecek, yoksulluk derinleşecek, toplumsal dışlanma yaygınlaşacak.

Üretimin yerini finans hareketlerinin aldığı, sosyal devletin ortadan kaldırıldığı, devlet-yurttaş ilişkisinin sermaye-müşteri ilişkisi olarak yeniden tanımlandığı, tüm hizmetlerin paralı hale getirildiği günümüzde, yaşam gün geçtikçe güvencesizleşiyor.

Türkiye'nin politik yönelimlerinden, çalışanların ücretlerine kadar her şey IMF, Dünya Bankası ve AB ile kurulan ilişkiler çerçevesinde belirleniyor. Finans kapitalin ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik hazırlanan bütçe, rant, faiz ve dış borç ödemeye endeksleniyor. Ekonomik istikrar, büyüme, enflasyonun tek haneli rakamlara inmesi gibi sürekli gündemde olan gelişmeler halkın yaşamına yansımıyor. AKP, 'ekonomi büyüyor ama kimse bizden iş istemesin' diyor. IMF yetkilileri ise Türkiye'nin gelişimin önündeki engel olarak 'asgari ücretin yüksek olmasını' gösteriyor. Hükümet kamu çalışanları ile yaptığı toplu görüşmelerde sefalet ücretinde ısrar ediyor, IMF'ye verilen sözlerin dışına çıkılamayacağı ifade ediyor. AB kendi içinde tarımı desteklerken, Türkiye'den tarıma desteği çekmesini, tarım alanlarının kısıtlanmasını istiyor. 2005-2006 yılı özelleştirmeler yılı olacak diyen AKP iktidarı, Türkiye'nin en önemli kamusal varlıklarını 'parayı veren düdüğü çalar' aymazlığı ile satıyor. Bütün bu politikalar Türkiye'de yaşanan dönüşümün yönünü gösteriyor.

Ekonomik göstergelerdeki iyileşmelerin temelinde üretim, yatırım, istihdam, teknolojik gelişmeler gibi nedenler yatmıyor. Gelişmeler ücretler üzerindeki baskıya, istihdamdaki daralmaya yani sermayenin emek üzerindeki daha etkin sömürüsüne dayanıyor.

Bu durumdan mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları da olumsuz etkileniyor. Mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları üretime, yatırıma dayalı bir ekonomik modelin, yani gelişmenin önemli yapı taşlarıdır. Bilim ve teknolojiyi toplumsal yararın hizmetine sunan mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları toplumsal yararı göz ardı eden, sermayenin güvenilirliği, karı için düzenlenmiş rant ekonomisi içinde eriyor. Rant ekonomisinin yarattığı plansızlık ve karmaşa içinde mühendislerin, mimarların ve şehir plancılarının yaşam koşullarının yanında, mesleki kimlikleri de erozyona uğruyor.

Sermayenin çıkarları için yürütülmeye çalışılan bu değişim projesine karşı emek ve demokrasi güçlerine, emekten yana bir seçeneği hayata geçirmek için mücadele etmek düşünüyor.

Yoksulluğa, sefalet ücretlerine, özelleştirmelere karşı mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları olarak bizler;

* Özelleştirmelerin durdurulmasını, Telekom'un, Tüpraş'ın ve diğer özelleştirilen kurumların satışının iptalini istiyoruz

* Kamu hizmetlerinin paralı hala getirilmesine karşı, eğitim, sağlık gibi en temel insan hakkı olan hizmetlerin herkes için ulaşılabilir, nitelikli ve parasız olmasını istiyoruz.

* Ranta, faize, borç ödemelerine odaklanan değil, halkın ihtiyaçlarını gözetken bütçe istiyoruz.

* Sözleşmeli çalışma, performans uygulaması gibi çalışma hayatını piyasa mantığı ile düzenleyen, esnek çalışma yöntemleri ile güvencesiz çalışmayı

yaygınlaştıran uygulamalara karşı iş güvencesinin sağlanmasını istiyoruz.

* Asgari ücretin yoksulluk sınırının üstüne çekilmesini, çalışmayanları güvence altına alacak sosyal uygulamaların hayata geçirilmesini istiyoruz.

* Kamu çalışanlarının sözleşmeli personel uygulaması ile güvencesizleştirilmesine, sefalet ücretine mahkum edilmesine, örgütlenme hakkının önündeki engellere karşı, insanca yaşanacak bir ücret, iş güvencesi ve örgütlenme hakkının önündeki engellerin kaldırılmasını istiyoruz.

* Toplumsal eşitsizliğin her düzeyde yaygınlaşmış olmasına karşı, adalet ve eşitlik istiyoruz.

* Finans kapitalin hareketliliğine bırakılmış ekonomik gelişme yerine, üretime ve yatırıma dayalı ekonomik modelin hayata geçirilmesini istiyoruz.

* Yoksulluğun, işsizliğin ve eşitsizliğin tetiklediği toplumsal şiddetin önlenmesi, toplumsal dışlanmanın ortadan kaldırılması için sosyal politikaların geliştirilmesini istiyoruz.

* Kültürel kimliklerin baskı altında tutularak yok sayılmasına, her düzeyde milliyetçiliğin kısıtılmasına, şiddetin çözüm yolu olarak sunulmasına karşı, sorunun demokrasi ve kardeşlik temelinde çözümünden yana taraf olduğumuzu ifade ediyor, barış istiyoruz.

* Türkiye'nin IMF ve diğer uluslararası kurumlar eliyle yönetilmesine karşı, halkın her düzeyde yönetimine katılmasını, ülke yönetiminde halkın söz, yetki ve karar sahibi olmasını savunuyor, demokrasi istiyoruz.

Bilimi ve teknolojiyi toplumla buluşturan bir mesleğin uygulayıcılarının örgütü olarak TMMOB, üretimden ve sanayileşmeden hızla uzaklaştırılan ülkemizin, yeniden üretim, yatırım, istihdam ve hakça bölüşüm temelinde politikalara döndürülmesini talep ediyor.

Üyelerinin sorunlarını toplumsal sorunlardan ayırt etmeyen, emekten ve demokrasiden yana tavrını ifade eden ve güçlendiren, toplumsal sorumluluğu gereği toplumsal muhalefetin içinde yer alan TMMOB, bugün de dünyada ve ülkemizde yaşananlara seyirci kalmayarak, savaşa karşı barışı, eşitsizliğe karşı adaleti, şiddete karşı kardeşliği, sömürüye karşı emeği savunmaya, başka bir Türkiye ve başka bir dünya mücadelesinde onurlu ve dik yürüyüşünü sürdürmeye devam edecektir.

'Sermaye kendi imgesinden bir dünya yaratıyor', emek ve demokrasi güçlerine düşen ise sermayenin yarattığı işsizliğin, yoksulluğun, savaşın, sömürünün dünyasına karşı, emekten, barıştan, adaletten, özgürlükten ve demokrasiden yana başka bir Türkiye'yi ve dünyayı kurmaktır.

Gelecek ona sahip çıkan ellerle şekillenecektir, 8 Ekim'de emekten, barıştan ve demokrasiden yana

olan herkesi geleceğine sahip çıkmaya çağırıyoruz. Başka bir dünya yaratma umudu ve inancı; bizim ellerimizde başka bir dünyanın kurucu iradesine dönüşecektir.

Sermayenin yaşama tüm gücüyle saldırdığı, emperyalistlerin dünyayı savaşla sınıadığı bu dönemde bize düşen bir olmaktır, umudu diri tutmaktır ve kavgada birlikte olmaktır.

Sen yoksan bir eksiğiz.

Başka bir Türkiye, başka bir Dünya için sen de katıl, ellerimizi birleştirip emeğin ve özgürlüğün Türkiye'sine uzanalım.

'Kurtuluş yok tek başına, Ya hep beraber, ya hiçbirimiz'

Mehmet SOĞANCI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

8 EKİM TMMOB MİTINGİ İÇİN TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNE AÇIK ÇAĞRI

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB Yönetim Kurulu, örgüt içi tartışmaları tamamlandıktan sonra, nedenlerini de belirterek 8 Ekim 2005 Cumartesi günü Ankara'da TMMOB MİTINGİ yapılmasına karar aldı.

TMMOB Yüksek Onur ve Yüksek Denetleme Kurulu Üyesi Arkadaşlarım,

8 Ekim'de Ankara'da TMMOB Yönetim Kurulu Üyeleri olarak bizler, sizlerle TMMOB pankartı altında buluşuyoruz. TMMOB Mitingi, üyelerimizin ve meslek alanlarımızın sorunlarını kamu oyu önüne taşımanın yanısıra, örgütsel sorunlarımızı da dile getirmenin bir aracı olacaktır. Bildiğiniz gibi, Yönetim Kurulumuzun oluşumundan sonra kamuoyuna yaptığımız ilk

açıklamada "TMMOB'nin onurlu yürüyüşü ve dik duruşu devam ediyor, devam edecek" demiştik. İşte bu miting, bu onurlu yürüyüşün ve dik duruşun bir parçasıdır. Birlikte üretme, birlikte karar alma ve birlikte yönetme anlayışımızın gereği örgütümüzün en üst organlarının üyeleri olarak, bu miting ancak; o gün, omuz omuza, kolkola birlikte olmamızla anlam kazanacaktır.

TMMOB Genel Kurul Delegatesi Arkadaşlarım,

Oybirliği ile kamu oyuna duyurulmasına karar aldığımız "TMMOB 38. Genel Kurul Sonuç Bildirisi"nde hep birlikte şunları da söylemiştik: "50 yıllık deneyim ve bilgi birikimimiz ışığında günümüzün yüklü gündemi ve sorunları değerlendirildiğinde; mesleki, demokratik, kitle örgütü olmanın

sorumluluğuyla hareket ederek çağdaş, bağımsız, demokratik ve sanayileşen bir Türkiye özlemiyle, üyelerimizin sorunlarının toplumun sorunlarından ayrılamayacağı bilinciyle, halktan ve emekten yana tavır alan, bu doğrultuda politikalar üreten ve mücadele veren bir TMMOB'ne üyelerimiz ve halkımızın ihtiyacı devam etmektedir. TMMOB toplumsal muhalefetin odağında yer alarak yürüyüşüne devam edecektir". İşte, TMMOB Genel Kurulu'nda temsil ettiğimiz arkadaşlarımız adına, şimdi gene hep birlikte 8 Ekim'de Ankara'da olacağız. Bizleri TMMOB Yönetim Kurulu üyeliğine seçen ve bizlere böylesi onurlu bir görevi veren siz Genel Kurul delegesi arkadaşlarımız, biliyoruz o gün de bizlerle birlikte olacaksınız. "Ya hep beraber, ya hiç birimiz" sözü sizin mitingte bulunmanızla gerçek anlamını bulacaktır, biz bunu biliyoruz.

Oda Yönetim Kurulu Başkanı ve Yönetim Kurulu Üyesi Arkadaşlarım,

Üyelerimizin sorunlarını kamuoyu gündemine taşımak için, meslek alanlarımız ile ilgili ülke gerçeklerini anlatmak için, insanca ve barış içinde bir arada yaşama taleplerimizi ortaya koymak için, bu güne dek söylediklerimizi bir kez de hep birlikte söylemek için, keyifli bir yürüyüşe başladık. Yürüyüşümüzü 8 Ekim'de Ankara'da tamamlayacağız. Hepimiz biliyoruz: Bu yürüyüşün ve mitingimizin TMMOB'ye yakışır bir şekilde gerçekleşmesi; ancak sizin buna inanmanız, çaba göstermeniz ve katkı vermeniz ile mümkündür. Biz biliyoruz: 8 Ekim'de Odalarımızın Yönetim Kurulu Başkanları ve Oda Yöneticilerimiz; Oda pankartlarının altında ve kendilerini yönetime taşıyan Oda delegeleri ile, Şube Yönetim Kurulu Üyeleri ile, İl ilçe temsilciliklerinde görev yapan arkadaşları ile, Oda Denetleme ve Onur Kurulları üyeleri ile, Oda çalışanları ile ve tabii örgütleyebildikleri üyeleri ile birlikte TMMOB mitingine katılacaklardır. Biz

biliyoruz: Odalarımızda 8 Ekim'e dek, "TMMOB Mitingine dair bilgisi olmayan" bir üye kalmayacaktır. Biz biliyoruz: Miting kararını almamızda kolaylaştırıcı rol oynayan Oda Yöneticilerimiz, o gün "coşkulu ve yoğun katılım"ı sağlayacak çabayı göstereceklerdir. Her yerde son söz olarak söylediğimiz, "Örgütlü üyesi olmayan Şube, Şubesi olmayan Oda, Odası olmayan TMMOB neye yarar?" sözü, şimdi hepimiz tarafından söylenmek durumundadır: "Oda pankartı açılmamış, açılmamış; Oda yöneticisi katılmamış, katılmamış bir TMMOB Mitingi neye yarar?"

Şube Yönetim Kurulu Başkanı ve Yönetim Kurulu Üyesi Arkadaşlarım,

Üyelerimizin, meslektaşlarımızın "Oda bana ne veriyor ki, ben odaya geleyim." sözüne en çok muhatap olan sevgili arkadaşlarım. TMMOB Yönetim Kurulu, örgütümüze ve üyelerimize şimdi bir teklifte bulunuyor: Sözümüzü söylemek için, değişik yerlerde dile getirdiğimiz sorunlarımızı bir kez daha hep birlikte söylemek için, "Haydi! 8 Ekim'de Ankara'ya, TMMOB mitingine". Üyelerimize söyleyelim: "Sen yoksan, bir eksik kalırız." diyelim. Onlar bizim ne demek istediğimizi anlarlar. Biz biliyoruz: TMMOB'nin sesi sizlerin çabaları ile gürleşir. Haydi göreve.

Sevgili Üyelerimiz, Sevgili meslektaşlarımız;

Sözümüzü birlikte söylemek için 8 Ekim 2005 Cumartesi günü hep birlikte Ankara'da TMMOB Mitingi'ndeyiz.

Saygı ve sevgilerimle.

Mehmet SOĞANCI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

8 Ekim 2005 tarihinde Ankara’da yapılacak olan “TMMOB mitingi” için TMMOB Yönetim Kurulu basın açıklaması yaptı.

ÜRETEREK BÜYÜYEN VE PAYLAŞARAK GELİŞEN BİR ÜLKEDE İNSANCA VE BARIŞ İÇİNDE YAŞAMAK İÇİN 8 EKİM 2005’DE ANKARA’DA “TMMOB MİTINGİ”NDE BULUŞALIM

Türkiye, 1980’li yıllardan itibaren uluslararası sermayenin küresel istemlerine uygun olarak enerjiden haberleşmeye, eğitimden sağlığa, tarımdan sosyal güvenliğe kadar hemen tüm alanlarda yapısal bir değişim programına tabi tutulmaktadır. Siyasal iktidarların biat eden tutumları nedeniyle ülkemiz, emperyalizmin küresel ölçekte yürüttüğü yeniden yapılanma süreçlerine en hevesli uyum gösteren ülkelerden biri konumuna sürüklenmektedir. İçinde yaşadığımız dönemde küresel emperyalist sisteme eklenme doğrultusunda; sermaye dolaşımının ve hizmet sektörleri ticaretinin serbestleştirilmesini, bunların önündeki engellerin kaldırılmasını, ulusal sınırların yok edilmesini, kamu yönetimi ve denetiminin daraltılmasını, toplumsal refleksin yok edilmesini, doğal zenginliklerimizle ilgili yetkilerin yerel yönetimlere devredilmesini, ulusal kaynaklarımızın özelleştirme ve serbest piyasa yöntemleri ile elden çıkarılmasını, devletin planlama, yönlendirme ve denetleme işlevlerinden ve sosyal devletten uzaklaştırılmasını hedefleyen yasalar çıkarılmaktadır. IMF ve sermaye çevrelerinin çıkarı için çıkarılan bu yasalar, mühendislik ve mimarlık uygulamalarını da birçok alanda doğrudan ve olumsuz etkileyecek hükümler içermektedir.

Sürekli yeni koşulların dayatıldığı AB’ne üye olma sürecinde, Gümrük Birliği’ne geçişte olduğu gibi uyum paketleri yürürlüğe konmakta, tarımsal üretim kısılmakta, sanayi tesisleri Avrupa’nın taşeronu olarak düşük katma değerli ürünlerle ihracata zorlanmaktadır. Dünya Ticaret Örgütü, Dünya Bankası ve IMF gibi örgütlerin direktifi ve denetimi altında uygulanan yapısal uyum politikaları ve ekonomik programlar ile; üretime ve yatırıma dayalı, toplumun tüm kesimlerini kucaklayan bütçeler yerine, ranta, faize ve dış borç ödemeye dayalı bütçeler oluşturulmakta, ülkemiz kaynakları talan edilmekte ve sömürgeleştirilmekte, KİT’ler satılarak ya kapatılmakta ya da yabancılaştırılmakta, sanayi yatırımları azalmakta, çiftçi tarladan uzaklaşmakta, işsizlik oranı büyümekte, dışa bağımlılık artmakta, çıkan krizlerin sık ve dayanılmaz boyutları yoksullaşma sürecini kronik hale getirmektedir.

Son dönemlerde ekonomik göstergelerde gözlenen iyileşmelerin temelinde üretim, yatırım, istihdam, teknolojik gelişmeler gibi nedenler değil, temelde iş gücü üzerindeki baskılar yer almaktadır. Bu çerçevede istihdam daralmakta, sendikal örgütlenme işlevsizleştirilmekte, işsizlik artmakta ve ücretler gerilemektedir. Bu durumdan mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları da büyük çapta olumsuz olarak etkilenmektedir. Günümüzde mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları, açlık ile yoksulluk sınırları arasına sıkışan ücretleriyle yaşam mücadelesi vermek zorunda kalmaktadırlar. Bilim yoluyla elde edilmiş tüm bilgilerden akıl ve deneyim yoluyla somut sentezlere vararak insana ve insanlığa yararlı oluşumları yaratma gücü ve çabası içindeki mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları; bilimi, ekonomiyi, zamanı ve fiziksel kaynakları en iyi şekilde değerlendirip, en ekonomik, en güvenli, çevresel ve sosyal olarak en kabul edilebilir çözümleri bulurlar ve aldıkları kararları uygularlar. Bu gerçeğe karşın, ülkemizde gelişmenin önkoşulları olan planlama, üretim ekonomisi ve sanayileşme yerine ikame edilen rant ekonomisinin yarattığı plansızlık ve karmaşa ortamında, mühendislerin, mimarların ve şehir plancılarının yaşam koşulları yanında, mesleki kimlikleri de erozyona uğratılmaktadır.

Günümüzün yüklü gündemi ve sorunları karşısında; üyelerinin sorunlarının toplumun sorunlarından ayrılamayacağı bilinciyle, halktan ve emekten yana tavır alan, bu doğrultuda politikalar üreten ve mücadele veren, toplumsal sorumluluğu gereği toplumsal muhalefetin odağında yer alarak onurlu yürüyüşüne ve dik duruşuna devam eden TMMOB;

- Üretimden ve sanayileşmeden hızla uzaklaşan ülkemizde, bilim ve teknoloji politikaları temelinde ulusal kalkınma stratejilerinin uygulanmasının ve yeniden üretim, yatırım, istihdam ve hakça bölüşüm temelinde politikalara dönülmesi için,
- kamuda çalışan mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma alanlarının yok edilmemesi için;
- ücret yetersizliği ve dengesizliği sorununun çözülmesi için;

- mühendis, mimar ve şehir plancılarının işsiz kalmaması için;
- ücretli çalışan üyelerimizin giderek yoksullaşmaması için;
- emekli meslektaşlarımızın yaşam koşullarının iyileştirilmesi için;
- mesleki kimliğimize yabancılaşmamak için;
- işe alınmada kadın-erkek ayrımcılığı yapılmaması için;
- toplu görüşme masalarının toplu sözleşme masalarına dönüşmesi için;
- çalışma yaşamının esnekleştirilmemesi ve kuralılaştırılmaması için;
- baskı, sürgün ve siyasi kadrolaşma uygulamalarına derhal son verilmesi için;
- fırsat eşitliğine dayalı kaliteli eğitim için;
- çağdaş, bağımsız, onurlu, daha insancıl, daha demokratik, daha kalkınmış bir Türkiye için;
- daha adil, daha sosyal, daha paylaşımcı bir dünya için;
- ranta, faize ve silahlanmaya odaklı değil, toplumun çıkarına yönelik bütçeler için;
- üretmek büyüyen ve paylaşarak gelişen bir ülkede insanca ve barış içinde yaşamak için;
- birlikte karar alma, birlikte üretme, birlikte yönetme ilkesini yaşama geçirmek için;
- bugüne dek söylediklerimizi bir kez daha hep birlikte söylemek için;

8 Ekim 2005 Cumartesi günü, Ankara'da, "TMMOB Mitingi" düzenliyor.

Sıkıntılı, sancılı ve sorunlu bir ülkede çalışmalarını belirlediği ilkeler doğrultusunda sürdüren TMMOB; bilimi ve teknolojiyi toplumla buluşturan bir mesleğin örgütü olarak, insan odaklı bir mesleğin örgütü olarak, üyelerinin

çok önemli bir kesimi ücretli çalışanlardan oluşan bir meslek örgütü olarak, geleceğimize birlikte sahip çıkmanın bizlerin elinde olduğunu bilmektedir.

Ekonomik büyümeden ve artan ulusal gelirden bir çalışan olarak hak ettiğimiz payı almanın bizlerin elinde olduğunu bilmektedir.

Haklı istemlerimizi ülke gündemine taşımamızın ve çözüm arayışlarını hızlandırmanın bizlerin elinde olduğunu bilmektedir.

Evet, teslimiyetin ve suskunluğun egemen kılınmaya çalışıldığı günümüzde, "umutsuzluğu umuda dönüştürmek" üzere ülkenin dört bir yanından 8 Ekim 2005 Cumartesi günü Ankara'ya gelmek ve sesimizi en gur şekilde duyurmak bizlerin elindedir.

Bizler; çağdaş, bağımsız, onurlu, kalkınmış ve demokratik bir Türkiye'de insanca ve barış içinde yaşamak için, "Başka bir yaşam mümkün. Başka bir Türkiye mümkün. Başka bir Dünya mümkün." demek için bir araya gelirken; unutmama, "Sen Yoksan Bir Eksişiz".

Mühendislik-mimarlık eğitiminden, uygulamaya ve istihdama kadar yaşanan ve biriken sorunlar yumağı karşısında "birlikte karar alma, birlikte üretme, birlikte yönetme" ilkesine inananlar ve bu ilkeyi her düzeyde yaşama geçirenler biliyorlar ki "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber, Ya Hiç Birimiz."

Yaşasın TMMOB Örgütlülüğü,

Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz.

TMMOB Yönetim Kurulu

Bilim insanları, öğrenciler, kamuda çalışan, işsiz, emekli, mühendis, mimar ve şehir plancılarını, "8 Ekim Mitingi"ne çağrı yapan basın açıklamalarına ve diğer duyurulara <http://8ekim.tmmob.org.tr/> web adresinden ulaşabilirsiniz.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı 02 Eylül 2005 tarihinde, Halkevlerinin düzenlediği "Bir imza ile katıl, bir milyon imza ile değiştir" kampanyası ile ilgili basın açıklaması yaptı.

"BİR İMZA İLE KATIL, BİR MİLYON İMZA İLE DEĞİŞTİR" KAMPANYASINI DESTEKLİYORUZ

Halkevleri bir süredir bir kampanya sürdürüyor:

"Bir imza ile katıl, bir milyon imza ile değiştir."

Herkes için eşit, parasız, nitelikli eğitim ve sağlık hizmeti; bizlerin en doğal hakkı, devletin ise temel görevidir.

Buna rağmen eğitim ve sağlık hizmetlerine bütçeden ayrılan pay her yıl daha da düşürülmekte; beraberinde ülkemizde milyonlarca çocuğumuz ve gencimiz, eğitim hakkından yoksun bırakılmakta, hastalarımız ise hastahane kapılarında tedavisiz ve ilaçsız kalmaktadır.

Bizler, hasta ve cahil bir toplum olmamak için;

- Eğitim ve Sağlık hakkımız için para ödemek istemiyoruz;

- Okullarımıza ve hastahanelerimize elektrik, su, doğalgaz, yakacak, telefon, kırtasiye, ulaşım vb. hizmetlerin parasız sağlanmasını istiyoruz;

- Bütçeden eğitime ve sağlığa ayrılan kaynağın artırılmasını istiyoruz;

- Nitelikli hizmet için öğretmenlerimizin ve sağlık çalışanlarımızın güvencesizliğe, işsizliğe ya da ucuz işgücü olmaya mahkum edilmesini istemiyoruz.

Parasız Eğitim, Parasız Sağlık İstiyoruz!

TMMOB, Halkevlerinin bu kampanyasını desteklemekte ve meslektaşlarımızı bu kampanyayı desteklemeye çağırmaktadır.

Mehmet SOĞANCI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

KESK, TMMOB ve TTB İstanbul'da Coca Cola'nın dağıtımını yapan Trakya Nakliyat adlı taşıeron firmada çalışan işçilerin işten çıkarılmasıyla ilgili olarak 3 Eylül 2005 tarihinde basın açıklaması yaptılar.

DİRENEN COCA COLA İŞÇİLERİNİN VE DİSK'İN YANINDAYIZ

"Hayat sokakta biz alanda, Kapitalizmin simgesi kola şişesi, Direnişin simgesi kola işçisi" diyen ve dört aya yakın bir süredir direnişlerini sürdüren Coca Cola emekçileri; şimdi herkese öğretiyor.

Hepimiz biliyoruz.

İstanbul'da Coca Cola'nın dağıtımını yapan Trakya Nakliyat adlı taşıeron firmada çalışan işçiler Anayasa'nın en temel maddelerinden olan örgütlenme hakkını kullanmak isterler. Bu haklarını kullanarak DİSK'e bağlı üye olurlar.

Ancak işveren, işçinin bu en temel hakkını tanımaz ve 95 işçi işten atılır. Bunun üzerine işçiler, 19 Mayıs 2005 tarihinde direnişe geçerler.

İşçilerin, Coca Cola fabrikasında düzenledikleri eylemlilikleri emniyet güçlerinin acımasız, hukuk dışı uygulamaları ile bitirilmeye çalışılır.

Baskılar, tehditler bir birini izler, ancak işçiler kararlı bir biçimde haklarını korumak ve örgütlenmeye sahip çıkma mücadelelerini sürekli dile getirirler. Direnişlerini sürdürürler.

Coca Cola işçileri; mücadeleleri ile aslında ne yapılması gerektiğini herkese öğretmektedir.

Coca Cola işçilerinin yaşadıkları Türkiye'de bir ilk değildir. Hepimiz bu filmi çok gördük, çok yaşadık. Yaşananların temelinde işçi sınıfının sendikal örgütlenmesine karşı planlı ve sistemli bir saldırı yatmaktadır. Amaç Türkiye'de sendikal örgütlenmeyi bitirmektir.

Bir işverenin çıkarı için, devletin en temel niteliklerinin çiğnenmesi ne anlaşılabilir, ne de kabul edilebilir bir şeydir. Coca Cola işçisine yapılanlar; hukukun, Anayasa ve yasaların görmezden gelinmesidir.

Coca Cola işçisine yapılanlar; aslında hak arayana, özgürlüklerini kullanmak isteyenlere yöneltilen açık bir tehdittir.

Siyasal iktidarı uyarıyoruz:

Ülkemizde en önemli sorun alanlarından biri de sendikalözgürlüğün sağlanmasıdır. Siyasal iktidarı sendikalaşmanın ve örgütlenme önündeki engellerin derhal kaldırılması konusunda bir kez daha uyarıyoruz.

Örgütlenme bir haktır ve demokrasinin ayrılmaz bir parçasıdır. İşyerinde sendikal örgütlenme önündeki

her türlü engelin ve işçiler üzerindeki her türlü baskının kaldırılması konusunda Coca Cola'yı uyarıyoruz.

Biz, DİSK'in örgütlenme mücadelesinin yanında duruyor ve başlattığı Cola Cola içmeme kampanyasını destekliyor, başta üyelerimiz olmak üzere herkesi Coca Cola içmemeye davet ediyoruz.

Biz, hak arama ve örgütlenme mücadelesinde Coca Cola işçilerinin onurlu direnişini destekliyoruz.

**KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKALARI
KONFEDERASYONU MERKEZ YÖNETİM
KURULU(KESK)**

**TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ
(TMMOB)**

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ (TTB)

TMMOB'den

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu (TMSF) Başkanı Ahmet Ertürk'ün 5 Eylül 2005 tarihli gazetelere yansıyan açıklaması ile ilgili basın açıklaması yaptı.

TMSF BAŞKANI İPEKYOLU VADİSİ VE YEŞİL ŞEHİR İLE İLGİLİ AÇIKLAMALARINI DÜZELTMELİDİR

Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu (TMSF) Başkanı Ahmet Ertürk, 5 Eylül 2005 tarihli gazetelere yansıyan açıklaması ile batık bankaların yasal olmayan varlıklarını yasalmış gibi gösterip bu hayali varlıklar ile Devlete olan borçları tahsil edeceklerini belirtmektedir.

TMSF Başkanı, "EGS Grubu bünyesindeki şirketin kontrolünde olan İpekyolu Vadisi Projesinin tekrar canlılık kazandığını, proje ile ilgili hukuksal sorunların çözüm aşamasında olduğunu, projenin hayata geçmesi halinde EGS grubundaki alacakları tahsil etme imkanı bulacaklarını" söyleyerek yargı sürecine müdahalede bulunmaktadır.

TMSF Başkanı bu açıklamasını düzeltmelidir.

Çünkü, TMMOB tarafından, İpekyolu Vadisi Serbest Bölge kararı hakkında dava açılmış ve yapılan yargılama sürecinde Danıştay İdari Dava Daireleri

Genel Kurulu, 23.11.2001 tarihinde 2001/606 nolu itiraz dosyasında İpekyolu Vadisi Serbest Bölge hakkında yürütmenin durdurulması kararı vermiş olup, dava karar aşamasındadır. Davacı taraf olarak TMMOB'ye yargı kararı tebliğ edilmemiş ve karar imzadan çıkmamış ve kesinleşmemiş olmasına karşın, TMSF Başkanı'nın "hukuksal sorunun çözülme aşamasında" olduğuna ilişkin açıklaması hukuk devletinde düşündürücü bir davranıştır. TMSF Başkanının açıklamasından TMMOB tarafından açılan davanın reddedildiği anlaşıldığından, yargı tarafınca verilecek karar da tartışmalı hale gelmektedir. TMMOB'nin "davacı taraf" olarak öğrenemediği bir kararın, davanın tarafı bile olmayan bir kurumun, TMSF'nin Başkanı'nın öğrenmesi, verilecek yargı kararını tartışmalı hale getirdiği gibi; yürütmenin yargı üzerindeki etkisini de tartışmaya devam ettirecektir.

Ülkemizde, yargının bağımsızlığına gölge düşüren açıklamalar ve girişimler yalnızca bu davanın sorunu olmayıp, hukuk devleti olmanın önünde büyük engeldir.

Bilindiği gibi söz konusu İpekyolu Vadisi Serbest Bölgesi 15.12.1998 günlü Bakanlar Kurulu kararı ile ilan edilmiş olup, 30 bin dönüm orman, 22 bin dönüm tarım arazisi, 20 bin dönümden fazla kumsal içinde olan bitişinde doğal sit alanı olan Sakarya nehrinin denize döküldüğü yerden batıya doğru 32 km sahil boyunca uzanan 98.500 dönümlük, dünyada eşi benzeri görülmeyen bir arazidir. Bu bölgenin mutlaka korunması gerekmektedir.

Umarız, TMSF Başkanı, İpekyolu Vadisi Serbest Bölge'de kalan kamuya ait ve özel mülkiyete konu olan arazilerin sorunun çözülmediğini bilebilecek durumdadır. Diliyoruz ki; TMSF Başkanı; kamulaştırma yapılmamış, özel mülkiyete ait arazi sahiplerine bir ödemede bulunulmadığından; bu arazilerin EGS Holding mülkiyetinde olmadığından, alacaklarını bu yolla tahsil etmenin olanaklı olmadığını, kamuya ait bir yerin kamu alacağına takas etmenin de olanaklı olmadığını biliyorlardı. Korunması gereken kamusal araziler bu yolla mı satılacaktır?

TMMOB, korunması gereken kamusal değerler, kamu erkini kullanan kurumlar ve idareciler eliyle tek tek yok edilirken, bu yok etme politikasına seyirci kalmayacaktır.

Öte yandan, TMSF Başkanı aynı açıklamada başka bir şey daha söylüyor: İnterbankla ilgili olarak Cavit Çağlar grubunun Bursa'da "Yeşil şehir" adında bir kompleksi olduğunu, buranın da tamamlanması için arkadaşlarının çalıştığını ifade ediyor. Bu da ayrı bir vahim durumdur. Bilindiği gibi Bursa ilinde kurulu bulunan "Yeşil Şehir" için TMMOB Birimleri ile Bursa Meslek Odaları Birimleri tarafından açılan davada Yeşil Şehir ile ilgili yıkım kararı çıkmıştır. Yani bu şehir(?) denilen beton yığını kaçaktır, yıkılması gerekir. Böyle bir yer için "arkadaşlar çalışıyorlar" ne anlama gelmektedir? Yargı kararını mı kaldıracaklar, yoksa hayali tahsilatlar mı yapılacak? Bu konular ile ilgili daha önce TSMF birçok kez uyarıldığı halde bu tutumunu neden sürdürmektedir?

TMMOB, TMSF Başkanı'nın açıklamalarını düzeltilmesini istemekte ve açıklamalarında hukukun ve kamu yararının üstünlüğünü gözeten yaklaşımlar sergilemelerini beklemektedir.

Mehmet SOĞANCI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

**9 Eylül 2005 tarihinde SES,TMMOB,HAYAD,TÜM BEL SEN,Biyologlar Derneği
Ankaradaki Kolera salgınına konu alan basın açıklaması yapmıştır.**

KOLERA BİR HALK SAĞLIĞI SORUNUDUR. KAMUSAL BİLİNÇLE ÇÖZÜLÜR

Yaklaşık 2 ay önce Ankara'da başlayan kolera salgını devam ediyor. Yüzlerce insanımızı etkileyen bu sorunun muhatapları ısrarla inkar ve örtbas etme çabası içerisinde. Oysa inkar ve örtbas etmekle sorunun çözülmediği aradan geçen 2 aylık zamanda vaka sayısının artışı ve şüpheli ölüm-ler-le görülmüştür.

Sorun; Sağlık alanında uygulanan yanlış politikaların yarattığı halk sağlığı sorunudur. Koruyucu sağlık hizmetlerini yok eden, altyapı yatırımlarını önemsemeyen, sağlık hizmetlerini parası olanların

yararlandığı bir hizmet şekline dönüştüren anlayışın yarattığı sonuçtur.

Sorun; Bireyle başlayan, toplumun tamamını kapsayan hasta hakları sorunudur. Hasta hakları ile ilgili çalışma yürüten Sağlık Bakanlığı'nın, bireyin ve toplumun en temel hakkı olan bilgilendirme hakkının ihlal edilmesi sorunudur.

Sorun; Nasıl bir çevrede yaşadığımız sorunudur. Kent yaşamında yerel yönetimlerin alt yapıya verdiği önem ve toplum sağlığı konusundaki duyarlılıkları ile ilgili

bir sorundur. Büyükşehir Belediye Başkanı İ. Melih Gökçek'e soruyoruz: 1994 yılında yaşanan kolera salgınında da Ankara'nın çevresindeki kirliliği su derelerinin mutlaka ıslah edilmesi önerilmişti. Aradan 11 yıl geçmesine rağmen bu konuda hiç bir şey yapmadınız. Bugünlerde bu derelerden sulanan sebze ve meyve bahçelerini kaldırtmaya çalışıyorsunuz. Bu konudaki görevinizi yapmak için ikinci bir kolera salgınına, yani 11 yıl beklemeniz mi gerekiyordu?

Çocuklarımız risk altında...

Okulların açılmasıyla birlikte bizleri önemli bir tehlike bekliyor. Çocuklar hastalığın en kolay bulaşabileceği risk grubudur. Okullardaki tüm su depolarının Kolera mikrobuyla kontamine (kirlenmiş-bulaşmış) olduğunu var sayarak en kısa sürede dezenfekte edilmesi gerekmektedir.

Toplum risk altında...

Gerek Sağlık Bakanlığı, gerekse Büyükşehir Belediyesinin konuyla ilgili çalışma yürüttüğünü

gözlemliyoruz. Ancak sorunun adını koymaktan dahi çekinenlerin yürüttükleri çalışmaların yeterliliğinden şüpheliyiz. Bu aşamada toplumsal önlemlerin yanı sıra beslenme ve bireysel hijyen kurallarının tam olarak uygulanması zorunludur. Çiğ sebzelerin dezenfeksiyonu ve şüpheli suların tüketilmemesi gerekir.

Biz aşağıda imzası bulunan örgütler gerçekle yüzleşmeden hiç bir sorunun çözülmemeyeceğini hatırlatıyoruz. Bilgilendirme başta olmak üzere sorunun çözümü için acil önlemlerin en kısa sürede alınmasını, bir daha benzer sorunları yaşamamak için sağlık, hasta hakları ve yerel yönetim - çevre politikalarının bilimsel, toplum yararına bir içerikte oluşturulması ve hayata geçirilmesini istiyoruz.

SES (Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası)
TMMOB (Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği)
HAYAD (Hasta ve Hasta Yakını Hakları Derneği)
TÜM BEL SEN (Tüm Belediye Çalışanları Sendikası)
BİYOLOGLAR DERNEĞİ

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı 12 Eylül 2005 tarihinde

12 Eylül Darbesi'nin yıldönümü ile ilgili basın açıklaması yaptı.

HER YIL SÖYLEYECEĞİZ: FAŞİZMİN ADIDIR 12 EYLÜL

BUGÜN 12 EYLÜL 2005

12 Eylül'ün üzerinden yirmibeş yıl geçti. Halkına karşı sorumlulukları olan bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları ve onların örgütü Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve bağlı Odaları, bugün de sonuçları süren 12 Eylül'ü yargılamaktadır: Faşizmin adidir 12 Eylül.

TMMOB 12 EYLÜL'Ü NEDEN YARGILIYOR?

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu, bu dönem karar altına aldığı Çalışma Programında özete aşağıdaki konuları da gündeme getirmişti:

"Ülkemizde uygulanan ekonomik programın temel felsefesini, dünyada yaşanan bu gelişmelerden bağımsız olarak değerlendirmek olanaklı değildir. Türkiye, 1980'li yıllardan itibaren uluslararası sermayenin yukarıda sözü edilen istemlerine uygun olarak enerjiden haberleşmeye, eğitimden sağlığa, tarımdan sosyal güvenliğe kadar hemen tüm alanlarda yapısal bir değişim programına tabi tutulmaktadır. Ülkemizde de giderek artan bir ivmeyle sanayi yatırımı azalmakta, çiftçi tarladan uzaklaşmakta, işsizlik oranı büyümekte, çıkan krizlerin sık ve dayanılmaz boyutları yoksullaşma sürecini kronik hale getirmektedir. Son dönemlerde ekonomik

göstergelerde gözlenen iyileşmelerin temelinde üretim, yatırım, istihdam, teknolojik gelişmeler gibi nedenler değil, temelde iş gücü üzerindeki baskılar yer almaktadır. Bu çerçevede istihdam daralmakta, işsizlik artmakta ve ücretler gerilemektedir. Bu durumdan mühendisler de büyük çapta olumsuz olarak etkilenmektedir. AB'ne üye olma sürecinde, Gümrük Birliğine geçişte olduğu gibi, uyum paketi yürürlüğe konmakta, sanayi tesisleri Avrupa'nın taşeronu olarak düşük katma değerli ürünlerle ihracata zorlanmaktadır. Teknoloji düzeyini artıracak, AR-GE çalışmalarını hızlandıracak, yeni ürün veya ürün geliştirmeye dayalı bir araştırma politikası saptayacak mühendisleri; verimli, üretken ve söz sahibi kılacak bir yapılanmaya engel olunmaktadır. Siyasal iktidarların biat eden tutumları nedeniyle ülkemiz, emperyalizmin küresel ölçekte yürüttüğü yeniden yapılanma süreçlerine en hevesli uyum gösteren ülkelerden biri konumuna sürüklenmektedir. Dünya Ticaret Örgütü, Dünya Bankası ve IMF gibi örgütlerin direktifi ve denetimi altında uygulanan yapısal uyum politikaları ve ekonomik programlar ile ülkemiz kaynakları talan edilmekte ve sömürgeleştirilmektedir. Hizmet Ticareti Genel Antlaşması (GATS) ile genel olarak bütün kamusal hizmet alanları piyasalaştırılarak, hükümetlerin verdiği sınırsız taahhütlerle ülkemiz yabancı sermayenin istilasına açılmakta; özel olarak GATS Antlaşmasında Uzmanlık Gerektiren Hizmetler kapsamında değerlendirilen mühendislik mimarlık hizmetlerinin de bugün dünya pazarının yüzde 72'sini elinde bulunduran 4 büyük emperyalist ülkenin kontrolüne geçmesi süreci işlemektedir. Bu nedenle ve yaşanmakta olan bu süreç nedeniyle, mühendislerin, mimarların ve şehir plancılarının; yaşamımızı ve geleceğimizi planlama süreçlerinden koparılışına karşı mücadelesi önümüzdeki gündemin yine değişmez maddelerinden birisi olacaktır"

TMMOB bu sözlerle ülkenin bu gününü tanımlarken, bu günün oluşumunu sağlayan bu ülkenin dününü anlamak, tanımak ve yorumlamak durumundadır. Bu nedenle TMMOB 12 Eylül'ü yargılamaktadır.

70 li YILLARIN SONLARINDA ÜLKENİN GÖRÜNÜMÜ NASILDI?

70'li yılların son yarısında Türkiye siyasetinde ekonomisine, günlük yaşantının her noktasına kadar tarihinin en bunalımlı günlerini yaşıyordu. Ekonomi iflastaydı. Döviz yokluğundan gerekli girdi malları alınamıyor, dış borçların faizleri bile ödenemiyor, temel tüketim malları bulunamıyordu. Dış borçların ödenemez hale gelmesinde IMF OECD ve benzeri kuruluşlar, ekonomi programlarını iktidarlara dayatıyordu. Emperyalizm, yarattığı borç tuzağı ve "istikrarlı Türkiye" demogojisi ile ülkeyi baskılarına boyun eğme zorunda bırakıyordu. Kamu harcamalarının kısılması, sıkı para ve bütçe uygulamaları, KİT ürünlerine zam, yüksek oranlı devalüasyon, maaş ve ücret kısıtlamaları, düşük taban fiyatı belirlemeleri dayatılan ekonomik istikrar programını oluşturuyordu. 24 Ocak kararları diye bilinen "Ekonomik Önlemler Paketi" işte bu günlerde gündeme getirildi. IMF'nin de işaret ettiği şekilde ekonomik bunalımın yükü bu şekilde emekçi halkın üzerine yıkılacaktı. Siyasetin görünümü ise tam anlamıyla bir kriz şeklinde idi. MC hükümetlerinden sonra, yükselen halk muhalefetine bastırmanın yolu görülerek faşist çeteler ortalığa sürülmüş, işyerleri, okullar, mahalleler ve fabrikalarda teslim alma saldırıları günlük olağan işler haline getirilmişti. Devrimci demokrat insanlara, aydınlara, gazetecilere, öğrencilere karşı saldırı, cinayet ve katliamlar düzenleniyordu. Kahramanmaraş, Çorum ve Malatya'da gerici ayaklanmalar tertipleniyor, mezhep ayrılıkları körükleniyor, saldırılarda onlarca insan topluca imha ediliyor, binlercesi yaralanıyordu. Öte yandan cana yönelik saldırılar, hemen karşıtını yeşertiyor, direnme eğilimlerinin, karşıt örgütlenmelerin oluşumunu beraberinde getiriyordu. Teslim olmamaya, direnmeye, muhalefetin örgütlenmesine yönelik çabalar da çığ gibi büyüyordu. Sonuçta kentlerin, kasabaların, köylerin, mahallelerin, okulların bölündüğü, siyasal cinayetlerin ve katliamların gündelik olaylar haline geldiği, bunlara karşı da direnmenin kiteselleştiği bir tabloydu görülen.

ASLINDA, YAŞANANLAR NASIL ANLAŞILIR HALE GELİR?

Bizim gibi ülkelerde özellikle 2. Büyük Emperyalist Paylaşım Savaşından sonra olan bitenler, ancak emperyalizme bağımlılık olgusu ile birlikte anlaşılır hale gelir. Ülkemizin önemli tüm sorunlarının ya da önemli olaylarının arkasında emperyalizme bağımlılık olgusunun yarattığı nedenler vardır. Tarihsel gelişimi içinde, ülke içi dinamikler eliyle, burjuva demokratik devrimlerinin yapılamamış olması, sanayi devrimlerinin yapılamaması, aksine, dışa bağımlı nitelik taşıyan ekonomi politikaları ile kapitalizmin geliştirilmeye çalışılması, emperyalist sömürü ve bağımlılık ilişkisini de beraberinde getirmiştir. Sömürü ilişkilerine göre şekil alan yapı sağlıklı bir sanayileşme ve kalkınma sağlamadığı gibi, aksine sürekli sistem içi ekonomik krizlerin oluşumunu sağlamaktadır. Ekonomik krizlerin faturası doğal olarak emekçilere kesilecek ve sonuçta siyasi ve toplumsal kriz doğal bir olgu olacaktır. Ekonomik anlamda emperyalizme bağımlılıkta, siyasi yapıların da bağımlılık ilişkisine girmesi kaçınılmazdır. Bu da bizde ve bizim gibi ülkelerde demokrasinin gelişimin de dışa bağımlılığını gündeme getirmektedir. Demokrasinin gelişmemesinin de esas nedeni budur. Şimdi olduğu gibi o dönemin de büyük emperyalist efendisi Amerika'dır. 12 Eylül ve 12 Eylül öncesi yaşananlar da ABD emperyalizminin ve onların işbirlikçilerinin sömürüye dayalı politikalarının ülkemizde yaşama geçirmeleridir. 12 Eylül, ABD emperyalizmin çıkarları doğrultusunda gündeme getirilmiştir. Dışa bağımlılıktan oluşun ve dışa bağımlılıktan oluşacak ekonomik krizin halkın omzuna yıkılması için gündeme getirilmiştir. Süre giden sömürü düzeninin sermaye lehine onarılması yönünde; halkın yükselen muhalefetinin bastırılması için gündeme getirilmiştir.

12 EYLÜL'DE NE OLDU ?

650.000 kişi gözaltına alındı. 1.683.000 kişi fişlendi. Açılan 210.000 davada 230.000 kişi yargılandı. 71.000 kişi TCK'nin 141, 142 ve 163.

maddelerinden, 98.000 kişi "örgüt üyesi olmak" suçundan yargılandı. 23.000 kişiye 0-1 yıl, 10.700 kişiye 1-5 yıl, 6.100 kişiye 5-10 yıl, 2.390 kişiye 10-20 yıl, 939 kişiye 20 yılın üzerinde ve 630 kişiye ömür boyu hapis cezası verildi. 7.000 kişi için idam cezası istendi. 517 kişiye idam cezası verildi. İdamları istenen 259 kişinin dosyası Meclis'e gönderildi. İdam cezası verilenlerden 50'si asıldı. 388.000 kişiye pasaport verilmedi. 30.000 kişi "sakıncalı" olduğu için işten atıldı. 14.000 kişi vatandaşlıktan çıkarıldı. 30.000 kişi "siyasi mülteci" olarak yurtdışına gitti. 300 kişi kuşku bir şekilde öldü. 171 kişinin "işkenceden öldüğü" belgelendi. 14 kişi açlık grevinde öldü. 16 kişi "kaçarken" vuruldu. 95 kişi çatışmada öldü. 73 kişiye "doğal ölüm raporu" verildi. 43 kişinin "intihar ettiği" bildirildi. Cezaevlerinde toplam 299 kişi yaşamını yitirdi.. 937 film "sakıncalı" bulunduğu için yasaklandı. 23.677 derneğin faaliyeti durduruldu. 400 gazeteci için toplam 4.000 yıl hapis cezası istendi. 40 ton gazete ve dergi yakıldı.

12 EYLÜL NE DEMEK ?

24 Ocak kararlarının uygulanmaya sokulması demek. IMF demek, Dünya Bankası demek. İnsanımızın tümüyle teslim alınması demek. Onların çocuklarının işi bitirmesi demek. İşkence demek, tecavüz demek, hapishane demek, baskı demek, zor kullanmak demek. DAL demek, Mamak demek, Metris demek, Diyarbakır ceza evi demek. Asmayalım da besleyelim mi demek. 12 Eylül hukukunun yaratılması demek.

SONUÇ YERİNE:

Ya gene "Şairin de dediği gibi, demeğe de dilim varmıyor ama, kabahatin çoğu senin be, canım kardeşim" denilecek, ya da "Eylül yargılanmalıdır" sözünün gerekleri hep birlikte yerine getirilecek.

Mehmet SOĞANCI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı 12 Eylül 2005 tarihinde TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesiyle ilgili basın açıklaması yaptı.

TÜPRAŞIN SATIŞ İHALESİ İPTAL EDİLMELİ, TÜPRAŞ SATILMAMALIDIR

TMMOB, "TÜPRAŞ'ın satış ihalesi iptal edilmeli, TÜPRAŞ satılmamalıdır" demektedir.

TÜPRAŞ'ta örgütlü TÜRK-İŞ'e bağlı Petrol-İş Sendikası TÜPRAŞ ile ilgili olarak diyor ki:

"Bugünlerde blok satışı gündemde olan TÜPRAŞ'ı anlatabilmek için, kısaca dünyadaki petrol şirketlerinin yapısına bakmak gerekir. Dünya petrol şirketleri genel olarak, arama, ham petrol üretimi, boru hattı ile taşıma, petrokimya ve ürün dağıtımını kapsayan dikey entegre bir yapıdadırlar. Bunların, sermayelerinin büyük oranı ise kamu mülkiyetindedir. Bu yapılarını ülkelerinin, toplumlarının çıkarı için özenle korumaya çalışmaktadırlar.

İzmit, İzmir/Aliağa, Kırıkkale ve Batman'da kurulu 4 petrol rafinerisine sahip ve ülkemizin tek rafineri şirketi olan TÜPRAŞ'taki kamu payı, % 51'dir. Aynı zamanda Türkiye'nin lastik hammaddesi ve sentetik kauçuk üreten tek petrokimya tesisine ve DİTAŞ'ın % 80'ine sahiptir.

Yarattığı katma değerle Türkiye ekonomisinin lokomotifi konumundaki TÜPRAŞ, en büyük sanayi kuruluşumuzdur. Avrupa'nın 7. büyük rafineri şirketi olup, bölgesindeki rafineriler arasında ilk sırada yer almaktadır. 27,6 milyon ton/yıl ham petrol kapasitesine ve Türkiye'nin toplam ürün depolama kapasitesinin de yarısına sahiptir. Coğrafi konumu nedeniyle, enerji kaynaklarını kolay ve ucuz temin edebilmektedir. Rafineri-petrokimya entegrasyonunun sağladığı sinerji ile maliyetlerini azaltma, kârlılığını artırma ve katma değeri yüksek ürün çeşitliliğini oluşturma avantajına sahiptir. Toplam 2,1 milyar dolar olan yatırımlarının, büyük bir bölümünü tamamlamıştır. Böylece çevre yükümlülüğüne ve mevzuatına uyumlu ürün üretimine AB ülkelerinden de önce geçebilmiştir. 4561 olan personelinin % 88'i yüksek okul, meslek yüksek okulu ve lise öğrenimi

yapmıştır. TÜPRAŞ nitelikli, yetişmiş ve örgütlü işgücüsüyle dünya petrol sektöründe kolayca rekabet etmektedir.

2004 yılında; 24,5 milyon ton ham petrol işleyerek % 88,8 K.K.O. gerçekleştirmiştir. 22,8 milyon ton petrol ürünü, 79,6 bin ton petrokimya ürünü olmak üzere toplam 22,9 milyon ton ürün üretimi yapmıştır. Üretim verimliliği % 92,5 düzeyine ulaşmıştır. Toplam aktifleri 4 milyar dolar, öz sermayesi 2,4 milyar dolardır. 16,1 milyar dolar ciro gerçekleştirmiştir. Net dönem karı 491 milyon dolardır. 934,5 milyon dolar ihracat geliri elde ederek döviz tasarrufu sağlamıştır. Yeniden edinme değeri; 7,5-8 milyar dolardır.

2004 yılında 1,3 milyar dolar bedelle özelleştirilerek bir tabela şirketine devredilmesini, kararlı mücadelesiyle durduran sendikamız sayesinde, bugün piyasa değeri; 3,5-4 milyar dolara ulaşmıştır.

03.03.2005 tarihinde TÜPRAŞ'ın % 14,76'lık kamu payı IMKB Toptan Satışlar Pazarı'nda, arkalarında kimlerin olduğu bilinmeyen 6 yabancı fona devredilmiştir. Satıştan gelen 446 milyon dolar borç ödemesinde kullanılmıştır. Böylece TÜPRAŞ'ın toplam sermayesinin üçte biri yabancıların eline geçmiştir. AKP Hükümeti, adına "halka arz" diyerek hile yoluyla aslında YABANCILAŞTIRMA yapmaktadır.

TÜPRAŞ; yatırım, personel giderleri dahil tüm harcamalarını devlete yük olmadan kendi öz kaynaklarıyla karşılamaktadır. 2004 yılında ülke ekonomisine 8,2 milyar dolar katkı sağlayan TÜPRAŞ, bölgesel enerji şirketi olma potansiyeline sahiptir"

Evet, TÜPRAŞ satılmamalı, bu ihale iptal edilmelidir.

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı